
BOEKBEOORDEELING.

Pollyanna. Door Eleonor H. Porter. J. F. Swartsenburg, Zeist. Een boek van blij zijn.

KEEP smiling! Dit groote recept, levensleus van een bewonderd volk, voor jonge meisjes opnieuw gegeven en uitvoerig toegelicht — dat is de inhoud van dit boek. En het is zoo boeiend en onderhoudend geschreven, 't zit zoo vol werkelijke gebeurtenissen, romantische omstandigheden, dat ik vaak denk bij het lezen van dergelijke boeken — ze schreef immers ook „David” en „Zuster Sannie”, die Eleonor — dat ik vaak denk gedurende de lectuur: „Nu — wij Hollandsche meisjesschrijfsters, we kunnen onze matjes wel oprollen. Hiër kunnen we nog niet op onze teenen bij —”. Vaak — niet altijd. Want critisch doorlezend, komt men dan oude trucjes tegen — die *wij* allang versmadden. Op de meest ongelegen oogenblikken slaat of waait een deur open — en dan is net *die* in de nabijheid, die zijn allergrootste voordeel kan doen met het afgeluisterde gesprek. Waar een verongelukte ligt, ver weg in de bosschen, moet natuurlijk het kleine meisje langs komen en 't eind wordt zoo boeiend gemaakt door scènes die aan Misunderstood herinneren „Nooit meer loopen” — schoon alles op 't allerlaatst nog terecht komt.

De dialoog is soms zoo vervelend en gezocht, dat wij er ons voor zouden schamen ¹⁾. Hoe, hebben Amerikanen heusch tijd en lust om zoo vreeselijk veel woorden teveel te gebruiken? Als je de conversatie van den tuinman hoort en van het dienstmeisje, wät een ingewikkelde, langzaam

¹⁾ Als dat werkelijk voor het gros der nederlandsche auteurs geldt, dan heb ik ongelijk in mijn levenslang gekoesterde — en hier ook wel geuite — meening, dat uitvoerigheid, langdradigheid en den-lezer-geen-enkel-détail-sparen specifiek nederlandsche ondeugden zijn. 't Zou mij verheugen! Red. (*Gunning*)

afgesponnen zinnen met eindeloze herhalingen, dan denk je weer: „Dat doen wij natuurlijker”.

De kleine heldin is een en al geest en leven. De dokter van het plaatsje wilde, dat hij haar kon „koopen en voorschrijven als een doos pillen”. Want haar tonicum is: „Overstelpende, onuitbluschbare blijdschap over alles wat gebeurt of gebeuren zal. Altijd weet ze iets te vinden, om toch maar blij te zijn”.

Dat in haar karakter is wezenlijk alleraardigst en vaak geestig geteekend. Als de tuinman zich beklaagt over zijn gebogen rug, zegt zij: dat hij blij moet zijn, want nu is hij al half bij zijn werk. Nog een klein eindje verder — en hij is er. Als het dienstmeisje klaagt, dat de Maandag zoo'n vreeselijke dag is mēt al zijn zware plichten, dan raadt Pollyanna haar, blij te zijn, daar juist op den Maandag de volgende Maandag het verste weg is.

Het kleine meisje heeft wonderkracht en oefent die uit in het kleine stadje.

Met de argeloosheid van den kleinen Lord pratend en handelend ontdooit ze twee, neen drie bevroren harten en brengt twee ervan tot een te lang uitgesteld verbond.

Een echtpaar, dat zou gaan scheiden, brengt ze tot elkaar, een arm verlaten jongetje bezorgt ze een tehuis, een ontevreden zieke, die knorrig in het donker wil liggen, brengt ze ertoe, weer de zon te laten schijnen in haar kamer en aan 't werk te gaan voor hen, die 't harder hebben dan zij. Wat ik 't aardigst vind in de conversatie van 't kleine meisje, is het kijkje, dat ze geeft op het merkwaardige leven op een doodarmen zendingspost in het verre Westen van Amerika, het leven dat Pollyanna geleid heeft vóór ze bij haar tante Harrington kwam.

Zooals ze boomen kan over de zendingen, in vaten toegestuurd aan haar vader, den Dominé-zending, waaruit hij dan zelf ook kleeding en huisraad voor zich en de zijnen moest verschaffen, daar het allerschraalste salarisje hem niet toeliet iets méér te koopen dan net genoeg om niet van honger te sterven. En dan over de Dorcasvereniging, waarvan ze de leden Dorcassen noemt en haar leuk bekijkt in haar gekibbel en elkaar-vliegen-afvangen!

Een allergezelligst boek voor 12—16 jarige meisjes. Haar rijtje met *onderhoudende*, met *boeiende* Hollandsche meisjesboeken is misschien al wel gevuld, zijnde de keus nu niet zóó groot — dan zullen ze op haar verjaardag heel blij zijn met *dit boek*.

S. LUGTEN—REYS.